

Predmet C-357/19

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

6. svibnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

6. svibnja 2019.

Tužitelji:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

PM i drugi

Tuženici:

QN i drugi

Autoritatea Națională pentru Turism

Agenția Națională de Administrare Fiscală

SC Euro Box Promotion SRL

Predmet glavnog postupka

Izvanredni pravni lijek kojim se traži ukidanje odluke sudskog vijeća Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska, u dalnjem tekstu: ICCJ) sastavljenog od pet sudaca od 5. lipnja 2018.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Traži se, u skladu s člankom 267. UFEU-a, tumačenje članka 19. stavka 1. UFEU-a, članka 325. stavka 1. UFEU-a, članka 1. stavka 1. točaka (a) i (b) i članka 2.

stavka 1. Konvencije sastavljene na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica i članka 47. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Također se traži primjena ubrzanog postupka odlučivanja o ovom zahtjevu za prethodnu odluku.

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji, članak 325. stavak 1. Ugovora o funkciranju Europske unije, članak 1. stavak 1. točke (a) i (b) i članak 2. stavak 1. Konvencije sastavljene na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica te načelo pravne sigurnosti, tumačiti na način da im se protivi usvajanje odluke tijela koje ne spada u sudbenu vlast, Curtea Constituțională a României (Ustavni sud Rumunske), koje se izjašnjava o zakonitosti sastava sudskih vijeća, stvarajući tako prepostavke za usvajanje izvanrednog pravnog lijeka protiv pravomoćnih presuda donesenih tijekom određenog razdoblja?
2. Treba li članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi odluka tijela koje ne spada u sudbenu vlast, obvezujuća prema nacionalnom pravu, kojom se utvrđuje nedostatak neovisnosti i nepristranosti sudskog vijeća čiji je član sudac s upravljačkom funkcijom, a koji nije imenovan nasumičnim odabirom, već na temelju pravila koje je transparentno, poznato i za stranke neupitno te primjenjivo na sve predmete koje rješava navedeno vijeće?
3. Treba li nadređenost prava Unije tumačiti na način da ono omogućuje nacionalnom суду да izuzme iz primjene odluku ustavnog suda donesenu u predmetu radi ocjene ustavnosti i obvezujuću u skladu s nacionalnim pravom?

Upućivanje na odredbe prava Unije i sudsku praksu Suda

Članak 19. stavak 1. UEU-a

Članak 325. stavak 1. UFEU-a

Članak 1. stavak 1. točke (a) i (b) i članak 2. stavak 1. Konvencije sastavljene na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (u dalnjem tekstu: Konvencija PFI)

Članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja)

Odluka Vijeća 2007/436/EZ, Euratom od 7. lipnja 2007. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica

Presuda od 26. veljače 2013., Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105; presuda od 5. prosinca 2017., M.A.S. i M.B., C-42/17, EU:C:2017:936; presuda od 5. lipnja 2018., Kolev i dr., C-612/15, EU:C:2018:392; presuda od 2. svibnja 2018., Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295; presuda od 8. rujna 2015., Taricco i dr., C-105/14, EU:C:2015:555; presuda od 20. ožujka 2018., Di Puma, C-596/16 i C-597/16, EU:C:2018:192; presuda od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117; presuda od 19. rujna 2006., Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587; presuda od 16. veljače 2017., Margarit Panicello, C-503/15, EU:C:2017:126; presuda od 30. rujna 2001., Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513; presuda od 10. srpnja 2014., Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067; presuda od 9. ožujka 1978., Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49; presuda od 22. lipnja 2010., Melki i Abdeli, C-188/10 i C-189/10, EU:C:2010:363

Upućivanje na nacionalne odredbe

Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (Zakon br. 135/2010 o donošenju Zakonika o kaznenom postupku), izmijenjen na temelju Legea nr. 255/2013 (Zakon br. 255/2013) i Ordonanța de urgență a Guvernului României nr. 18/2016 (Uredba sa zakonskom snagom br. 18/2016). Člankom 426. stavkom 1. točkom d) predviđena je mogućnost podnošenja žalbe radi ukidanja pravomoćnih kaznenih presuda u slučaju kada sastav žalbenog suda nije u skladu sa zakonom. Člankom 432. stavkom 1. utvrđuju se učinci prihvatanja takve žalbe i osigurava se ukidanje pobijane odluke i preispitivanje žalbe.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ÎCCJ (Pravilnik o ustrojstvu i administrativnim poslovima ICCJ-a), koji je donio Upravljački odbor ICCJ-a na temelju ponovno objavljenog Zakona br. 304/2004, izmijenjenog Odlukom br. 3/2014 ICCJ-a (u dalnjem tekstu: Poslovnik o ustrojstvu i administrativnim poslovima).

Člankom 28. predviđeno je da u okviru ICCJ-a djeluju sudska vijeća od pet sudaca sa sudskom nadležnošću u skladu sa zakonom i da takvim vijećima predsjeda, ovisno o slučaju, predsjednik, zamjenik predsjednika, predsjednik Kaznenog odjela ili član s najdužim radnim iskustvom.

Člankom 29. stavkom 1. predviđen je postupak određivanja sastava sudskog vijeća od pet sudaca u kaznenim stvarima. Tako predsjednik ili, u njegovoj odsutnosti, jedan od zamjenika predsjednika ICCJ-a svake godine imenuje, ždrijebom, na javnoj sjednici, četiri ili, ovisno o slučaju, pet sudaca Kaznenog odjela ICCJ-a za svako vijeće.

Presudom br. 685 od 7. studenoga 2018. Curtea Constituțională a României (Ustavni sud Rumunjske) utvrđeno je da postoji sukob ustavnopravne prirode između Parlamenta, s jedne strane, i ICCJ-a, s druge strane, zbog činjenice da je samo četiri od pet članova sudskog vijeća imenovano ždrijebom, što je u suprotnosti s odredbama članka 32. Legea nr. 304/2004 privind organizarea

judiciarā (Zakon br. 304/2004 o ustrojstvu sudova). Vezano za učinke tog utvrđenja, Ustavni je sud istaknuo da se navedena presuda primjenjuje i na riješene predmete, ako strankama još uvijek nisu istekli rokovi za podnošenje izvanrednih pravnih lijekova.

Člankom 99. stavkom 1. točkom §) **Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor** (Zakon br. 303/2004 o statusu sudaca i državnih odvjetnika), kako je ponovno objavljen, predviđeno je da nepoštovanje odluka Ustavnog suda predstavlja stegovnu povredu.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Presudom od 5. lipnja 2018. sudske vijeće od pet sudaca ICCJ-a odlučilo je o žalbi protiv presude Kaznenog odjela ICCJ-a od 28. ožujka 2017. Sudsko vijeće činili su predsjednik Kaznenog odjela i ostala četiri suca imenovana ždrijebom u skladu s Pravilnikom o ustrojstvu i administrativnim poslovima. Navedenom odlukom izrečene su kazne za djela korupcije, zlouporabe položaja i ovlasti i utaju poreza, koje su postale pravomoćne.
- 2 Što se tiče **djela korupcije**, u bitnome je utvrđeno da je tijekom razdoblja 2010. – 2012. ministrica P.M. koordinirala mehanizmom pomoću kojeg su ona i njezini bliski suradnici (osobni savjetnik ministricе U.R., ravnatelj nacionalnog tijela za ulaganja V.S, državni tajnik ministarstva S.P. i osobni pomoćnik R.O.) primali novčane iznose od predstavnika nekih trgovачkih društava kako bi tim trgovackim društvima zajamčili pravovremeno plaćanje izvršenih radova u okviru programa koji su se financirali iz proračuna ministarstva u situaciji u kojoj su se proračunska sredstva značajno smanjila, a isplata radova značajno je kasnila.
- 3 Što se tiče **djela zlouporabe položaja i ovlasti**, utvrđeno je da je tijekom 2011. P.M. obnašajući dužnost ministricе dodijelila u ime Ministarstva regionalnog razvoja i turizma ugovor o pružanju usluga trgovackom društvu SC Europlus Computers SRL čiji je predmet poslovanja pružanje usluga promidžbe Rumunjske u okviru događanja u sklopu međunarodnog turnira u profesionalnom boksu koji je organizirao Rumunjski boksački savez.
- 4 Naime, trgovacko društvo SC Europlus Computers SRL, kojim upravlja T.Q., organiziralo je sportski događaj i na temelju dodijeljenog ugovora o pružanju usluga promidžbe primilo javna sredstva u iznosu od 8 116 800 rumunjskih leua (RON) za organizaciju poslovnog događanja, primivši cjelokupni iznos prihoda od tog događanja.
- 5 Utvrđeno je naime da su se javna sredstva upotrebljavala na nezakonit način i da je ugovor dodijeljen suprotno propisima o javnoj nabavi jer su nabavljene usluge koje ne ulaze u dozvoljene skupine troškova za programe koje financira Unija u okviru projekta „Promidžba turističkog brenda Rumunjske“ u sklopu regionalnog operativnog programa za razdoblje 2007. – 2013. Te okolnosti dovele su do toga da je tijelo za upravljanje europskim fondovima odbilo isplatiti iznose, na način da

se za iznose koji su trebali biti isplaćeni u okviru europskih fondova u potpunosti teretilo državni proračun, čime je Ministarstvu regionalnog razvoja i turizma nanesena šteta u iznosu od 8 116 800 rumunjskih leua.

- 6 Vezano za **djela utaje poreza**, utvrđeno je da je, u cilju smanjenja iznosa poreza koji je trebalo uplatiti u državni proračun za prihode ostvarene na temelju navedenih radnji, T.Q. dostavio na knjiženje za trgovačko društvo SC Europlus Computers SRL dokumente koje je izdalo fiktivno društvo iz kojih proizlaze fiktivni troškovi za navodno obavljene usluge promidžbe i savjetovanja, što je prouzročilo štetu u iznosu od 646 838 RON, od čega 388 103 na ime PDV-a, i 90 669 RON, od čega 54 402 na ime PDV-a.
- 7 Nakon što je presuda postala pravomoćna, izvršene su kazna od 3 godine zatvora za R.O.-a i kazna od 5 godina zatvora za T.Q.-a, dok se kazna zatvora od 6 godina izrečena protiv P.M. nije mogla izvršiti jer je napustila područje Rumunjske te je kasnije uhićena u Kostariki radi izručenja Rumunjskoj. Ostalim osuđenicima, to jest U.R.-u, V.S.-u, Q.N.-u i S.P.-u, izrečene su uvjetne zatvorske kazne.
- 8 Nakon što je Ustavni sud 7. studenoga 2018. donio presudu, žalitelji su uložili izvanredni pravni lijek kojim su tražili ukidanje presude ICCJ-a od 5. lipnja 2018. i ponovno razmatranje žalbi. Podneseni zahtjevi žalitelja proglašeni su dopuštenima te su spojeni kako bi ih se moglo skupno razmatrati. Pritom je izvršenje kazna zatvora odgođeno do donošenja odluke o izvanrednom pravnom lijeku kojim su R.O., T.Q. i P.M. tražili ukidanje presude, te su oni pušteni na slobodu.
- 9 U ovom slučaju, od suda koji je uputio zahtjev traži se da odluči o osnovanosti iznesenih žalbenih razloga te da naloži da se žalba uložena kao izvanredni pravni lijek ili odbije, uz posljedično potvrđivanje pobijane presude, ili usvoji uz posljedično ukidanje osuđujuće presude i ponovno razmatranje žalbi.

Ključni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 10 Stranke su se, uz iznimku Parchetula de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (Državno odvjetništvo pri Vrhovnom kasacijskom суду, Rumunjska), pozvale na činjenicu da na ovaj slučaj nije primjenjivo pravo Unije. Stoga, uzimajući u obzir predmet spora, kao i obvezujući prirodu odluka Ustavnog suda, koja se ne može isključiti presudom Suda Europske unije, u konkretnom slučaju primjenjuju se isključivo odredbe nacionalnog prava.

Kratki pregled obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 11 Svojim prethodnim pitanjima, sud koji je uputio zahtjev u biti pita protivi li se odredbama čije se tumačenje traži i načelu pravne sigurnosti, tumačenim u skladu s Poveljom, s obzirom na načelo učinka kaznenopravnih sankcija u slučajevima teške prijevare, mogućnost da nacionalni sud primjeni odluku tijela koje nije dio

pravosudnog sustava i kojom se odlučuje o osnovanosti izvanrednog pravnog lijeka, na način da obvezuje na ukidanje presuda koje su postale pravomoćne prije donošenja navedene odluke i dovodi u pitanje prvotnu optužnicu, uz ponovno pokretanje žalbenog postupka.

- 12 Tako je sudskom praksom Suda utvrđeno da se člankom 325. stavkom 1. UFEU-a države članice obvezuju na suzbijanje prijevare i svih drugih nezakonitih djelovanja koja su usmjerena protiv financijskih interesa Unije pomoći učinkovitim mjera koje djeluju kao sredstvo za odvraćanje, a s obzirom da se, u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Odluke 2007/436, vlastitim sredstvima Unije posebice smatraju prihodi na temelju primjene PDV-a, postoji izravna veza između ubiranja prihoda od PDV-a sukladno primjenjivom pravu Unije i stavljanja na raspolaganje proračunu Unije odgovarajućih sredstava od PDV-a, s obzirom na to da svaki propust pri ubiranju prvih potencijalno dovodi do smanjenja drugih (presuda Åkerberg Fransson).
- 13 Također je navedeno da, iako države članice raspolažu postupovnom i institucionalnom autonomijom za suzbijanje kršenja usklađenih pravila u području PDV-a, ta je autonomija ipak, osim načelom proporcionalnosti i načelom ekvivalentnosti, o čijoj primjeni nije riječ u ovom predmetu, ograničena i načelom djelotvornosti koje zahtijeva da su navedene sankcije učinkovite i odvraćajuće (presuda Scialdone i presuda Taricco i dr.).
- 14 Sud je potvrđio da je prije svega zadaća nacionalnog zakonodavca da poduzme potrebne mjere. Potonji je dakle dužan, po potrebi, izmijeniti svoje propise i jamčiti da postupovno uređenje koje se primjenjuje na progon kaznenih djela usmjerenih protiv financijskih interesa Unije nije uređeno na način da ono zbog sebi svojstvenih razloga predstavlja sustavnu opasnost od nekažnjivosti radnji koje imaju obilježja tih kaznenih djela, kao i osigurati zaštitu temeljnih prava okrivljenikâ.
- 15 Što se tiče nacionalnih sudova, Sud je naveo da su dužni osigurati puni učinak obveza koje proizlaze iz članka 325. stava 1. UFEU-a i izuzeti iz primjene nacionalne odredbe koje, u okviru postupka vezanog za teška kaznena djela iz područja PDV-a, ne dozvoljavaju primjenu učinkovitih i odvraćajućih sankcija za suzbijanje prijevara usmjerenih protiv financijskih interesa Unije.
- 16 Međutim, obveza jamčenja učinkovite naplate sredstava Unije ne oslobađa nacionalne sudove od obveze poštovanja temeljnih prava zajamčenih Poveljom i općih načela prava Unije, s obzirom na to da kazneni postupci pokrenuti zbog kaznenih djela povezanih s PDV-om predstavljaju provedbu prava Unije na način predviđen člankom 51. stavkom 1. Povelje. U području kaznenog prava, navedena prava moraju se poštovati ne samo tijekom kaznenih postupaka, nego i tijekom istrage od trenutka kada je dotična osoba optužena (presuda M.A.S. i M.B., presuda Kolev i dr. i presuda Di Puma i Zecca).

- 17 Nakon što je podsjetio da se člankom 19. UEU-a konkretizira vrijednost vladavine prava navedena u članku 2. UEU-a i da se zadaća jamčenja sudskog nadzora u pravnom poretku Unije povjerava ne samo Sudu već i sudovima država članica, sud koji je uputio zahtjev navodi da je načelo djelotvorne sudske zaštite prava koja pojedinci izvode iz prava Unije, na koje upućuje članak 19. stavak 1. UEU-a, naime, opće načelo prava Unije koje proizlazi iz ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama i potvrđeno je člankom 47. Povelje.
- 18 Svaka država članica mora osigurati da tijela koja su u svojstvu „suda”, u smislu koji određuje pravo Unije, unutar njezina sustava pravnih lijekova u područjima obuhvaćenima pravom Unije udovoljavaju zahtjevima djelotvorne sudske zaštite, s obzirom da je to od primarne važnosti za očuvanje neovisnosti tog tijela.
- 19 Jamstvo neovisnosti, svojstveno zadaći suđenja, nužno je ne samo na razini Unije, za sudove Unije i nezavisne odvjetnike Suda, nego i na razini država članica, za nacionalne sudove (Associação Sintical dos Juízes Portugueses).
- 20 Pojam neovisnosti osobito znači da predmetno tijelo svoje sudske funkcije izvršava posve samostalno, a da se pritom ni u kojem pogledu ne nalazi u hijerarhijskom ili podređenom odnosu i da ne prima naloge ili upute bilo koje vrste te da je tako zaštićeno od vanjskih utjecaja ili pritisaka koji mogu ugroziti neovisnu prosudbu njegovih članova i utjecati na njihove odluke (presuda Wilson i presuda Margarit Panicello).
- 21 Sud je u više navrata naglasio važnost načela pravomoćnosti (presuda Köbler). Stoga je navedeno da se pravom Unije ne nalaže da sudsko tijelo preispita pravomoćnu odluku, čak ni kako bi uzelo u obzir tumačenje relevantne odredbe tog prava koje je Sud dao nakon što je spomenuto sudsko tijelo donijelo pravomoćnu odluku (presuda Impresa Pizzarotti).
- 22 S obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije koji tumači propise koje sud koji je uputio zahtjev smatra mjerodavnima i vodeći računa o predmetu spora i relevantnim činjenicama, odgovor na **prvo prethodno pitanje** potreban je kako bi se pojasnilo odnose li se obvezu država članica iz članka 325. stavka 1. UFEU-a, članka 1. stavka 1. točaka (a) i (b) i članka 2. stavka 1. Konvencije PFI i na provedbu već primjenjenih kaznenih sankcija.
- 23 Sud koji je uputio zahtjev smatra da bi tumačenje izraza „i sva druga nezakonita djelovanja koja su usmjereni protiv finansijskih interesa Unije” iz članka 325. stavka 1. UFEU-a bilo korisno kako bi se mogla ispitati mogućnost da taj izraz obuhvaća i djela korupcije u pravom smislu riječi, kao i prijevaru počinjenu prilikom provedbe javnih nabava, posebice kada je njezin cilj bio povrat prijevarom dodijeljenih sredstava iz europskih fondova, čak i ako se prijevara nije izravno na njih odnosila, u kontekstu u kojem su navedene radnje predstavljale posebno ozbiljnu prijetnju finansijskim interesima Unije.
- 24 S obzirom na sudsku praksu Suda, ali i na važnost načela zakonitosti, kako u pravnom poretku Unije tako i u nacionalnim pravnim porecima, prema kojem

zakon mora biti predvidljiv, precizan i neretroaktivni, svojim **drugim prethodnim pitanjem** sud koji je uputio zahtjev traži od Suda da pojasni protivi li se značenje pojma „zakonom prethodno ustanovljenog” suda iz članka 47. stavka 2. Povelje tumačenju nezakonitosti sastava sudskog tijela koje je dao Ustavni sud.

- 25 Tumačenje je potrebno kako bi se sudu omogućilo da utvrdi postoji li prepreka za izuzimanje iz primjene odluke na kojoj se temelji izvanredni pravni lijek.
- 26 Sudskom praksom Suda navodi se da su nadležni nacionalni sudovi, prilikom donošenja odluke o izuzimanju iz primjene odredaba materijalnog kaznenog prava, dužni osigurati poštivanje temeljnih prava osoba kojima se stavlja na teret kazneno djelo (presuda Taricco i dr.) i da mogu primjenjivati nacionalne standarde zaštite temeljnih prava sve dok takvom primjenom nije ugrožena razina zaštite predviđena Poveljom, u skladu s tumačenjem Suda, kao ni nadređenost, jedinstvo i djelotvornost prava Unije (presuda Åkerberg Fransson, presuda M.A.S. i M.B.).
- 27 Naposljetku, svojim **trećim prethodnim pitanjem** sud koji je uputio zahtjev traži od Suda da pojasni je li potrebno izuzeti iz primjene odluku Ustavnog suda kako bi se osigurao puni učinak prava Unije, u situaciji u kojoj je sud dužan poštovati tu odluku, a njezino nepoštovanje predstavlja stegovnu povredu.
- 28 Sudskom praksom Suda utvrđeno je da je nacionalni sud dužan osigurati puni učinak prava Unije, ako je potrebno ne primjenjujući, na vlastitu inicijativu, svaku suprotnu odredbu nacionalnog prava i da bi svaka odredba nacionalnog pravnog poretku, svaka zakonodavna, administrativna ili sudska praksa kojom se nadležnom sudu umanjuje ta ovlast bila nespojiva sa zahtjevima koji čine samu bit prava Unije (presuda Simmenthal i presuda Melki i Abdei).
- 29 Tumačenje Suda nužno je kako bi se pojasnilo pripada li presuda Ustavnog suda, sudskog tijela koje ne spada u sudbenu vlast, isključivo nadležnog sa ocjenjivanje suglasnosti s ustavom i čije su odluke obavezne *erga omnes*, kategoriji odluka čija se primjena može i mora obustaviti kako bi se osigurao puni učinak pravila Unije, osobito u slučaju u kojem postoji nacionalna odredba koja omogućuje izricanje stegovne mjere sudu ako on poništi učinke takve presude.
- 30 To je pojašnjenje nužno s obzirom na to da bi u izostanku odgovora nastala ozbiljna opasnost, neovisno od odgovora na prva dva pitanja, da presuda ne bude primjenjiva u okviru nacionalnog prava.
- 31 Sud koji je uputio zahtjev skreće pozornost Sudu na tumačenje prema kojemu je, s obzirom na važnost načela neovisnosti sudova, opravdano proširiti poveznicu s pravom Unije čak i na predmete u kojima se primjenjuje samo nacionalno pravo kada je to načelo ugroženo učincima odluka sudskog tijela, uključujući i Ustavni sud.

Stajalište nacionalnog suda

- 32 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, pravu Unije protivi se primjena presude Ustavnog suda čija je posljedica ukidanje pravomoćnih presuda koje je donijelo sudske vijeće od pet sudaca i koja lišava učinka i odvraćajuće prirode kazne izrečene u značajnom broju predmeta teške prijevare usmjerene protiv finansijskih interesa Unije, ostavljujući, s jedne strane, dojam nekažnjivosti i, s druge, sustavne opasnosti od nekažnjavanja zbog nastupanja zastare, s obzirom na složenost i trajanje postupaka do donošenja pravomoćne presude nakon preispitivanja.
- 33 Nadalje, načelo neovisnosti sudova i načelo pravne sigurnosti protive se stvaranju obvezujućih učinaka odluka koje su već postale pravomoćne na dan donošenja odluke Ustavnog suda, u nedostatku ozbiljnih razloga koji u pitanje dovode poštovanje prava na pošteno suđenje u pripadajućim predmetima.
- 34 Stoga, tumačenje Upravljačkog odbora ICCJ-a koje je ugrađeno u Pravilnik o ustrojstvu i administrativnim poslovima, koje je neosporavano i koje je sudska praksa jednoglasno usvojila, ne predstavlja razuman razlog za opravdanje takvih učinaka.
- 35 Pored navedenog, odluka ICCJ-a da se obrati Ustavnom судu, koji je potom 7. studenoga 2018. donio presudu, navedena je u izvješću Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o napretku Rumunjske u okviru mehanizma suradnje i provjere kao jedna od aktivnosti usmjerenih protiv temeljnih sudske tijela s „jasnim posljedicama na neovisnost pravosuđa”.
- 36 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, pravu Unije protivi se obvezujući karakter učinaka odluke sudske tijela, uključujući i Ustavni sud, kojom se isključuje nadležnost nacionalnih sudova za ocjenu primjenjivosti načela nadređenosti.
- 37 Primjena ubrzanog postupka na ovaj slučaj je opravdana zbog potrebe za brzim pojašnjenjem pravne situacije osoba osuđenih u postupku i zbog činjenica da protokom vremena nastaju opasnosti vezane za stvarnu mogućnost eventualnog izvršenja, s obzirom na to da se jedna od osuđenih osoba nalazi izvan područja Rumunjske, kao i za naknadu štete.